

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 22. Tribulatio probat nos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

persecutionibus, & afferens lucem proximè fecuræ prosperitatis. Sylveira hic.

§. XXII.

Tribulatio probat nos.

Palpebra ejus interrogant filios hominum.

Pf. 10. 5. Hebr. palpebra ejus dormientes scrutantur filios Adæ. Cajetanus: metaphoricus est sermo ad similitudinem hominis claudens oculos; ut experiatur, quid se non vidente, alii faciant. Scrutatur filios Adæ per simulatam illam absentiam; illorum erga se fidem, amorem, & observantiam: qui, cum eum, etiam inter flagella, colunt, & diligunt; veros amicos se probant. Did. Nisl. D. 4. Epiph. §. 2.

Probasti cor meum, & visitasti nocte. Psal. 16. 3. Cor meum visitatione tribulationis probatum est. S. August. hic.

Producit ventos de thesauris suis. Pf. 134. 7. Non ad submergendum, sed ad probandum, vires humanas impellunt; ad probationem virtutum: ut agnoscamus, quid possimus; ne superbiamus, in nobis ipsis confidentes. Et ut fragilitate cognita, invocemus eum; qui potest per se non valentibus ferre juvamen. Sim. Cass. l. 5. c. 34.

In igne probatur aurum, & argentum. Eccli. 2. 5. Plinius de auro l. 33. c. 3. quò sapius arsit, proficit ad bonitatem. Tribulatio prodit bonos, & malos. Si quis prope littus, ubi aves sunt, lapidem jaciatur; pisces in profundum descendunt, aves sursum evolabunt, Et tamen ex eadem materia pennatorum, pinnatorumque, genus emerit. Ex una etiam massa homines omnes: si tamen tribulationum lapis incurrat; mali demergent se, sed boni sursum, velut aves concinentes Deo cum gratiarum actione confluent. Oclavianus hic.

Vasa figuli probat fornax, & homines justos tentatio tribulationis. Eccl. 27. 6.

Creatura Dei facta sunt in tentationem animabus hominum. Sap. 14. 11. Quomodo facta in tentationem? Explico: est parens, cui dubia filij sui erga se fides. Digreditur ab adibus, domi relinquens & filium, & lerinum apertum: sic Deus absentiam simulat, dum creaturas suas nostro arbitrio expositas relinquit: ut de illarum recto usu nostram fidelitatem arbitretur. Did. Nisl. D. 4. Epiph. §. 2.

Finxit se longius ire. Luc. 24. 28. Non perperam fingit, qui vult hominem in virtute, aut scientia, experiri: dum non querit, aut tentat, decipere, sed incognitorum dare scientiam. Fingit sæpe mater, parvulum ad terram dejicere filium, quem portat in ulvis; ut ipse tenacius hæreat. Sim. Cass. l. 14. hic.

Probationis nostræ mentis ad Deum causâ feriuntur plerique: ut in ipsa passione, an magis Deum? an magis temporalia, diligamus? appareat: & sibi animus innotescat patiendo probatus; qui non patiendo extiterat improbat. Sim. Cass. l. 1. c. 25.

Si servi Dei nihil paterentur adversi, multi ejus servi fierent: non ob aliam causam, nisi ut pericula devitarent. Et nescio, in quo, electorum, & reprobatorum, & demonum, in moribus esset diversitas; si omnibus communis esset

amoenitas, nullaque adesset adversitas. Idem ib.

Vas vacuum probat pulsatio: virtum tentatio - Vas malum streperus sonus indicat. Broy-mard. Patientia.

§. XXIII.

Tribulatio justum non ledit; imò roborat.

Num. 1.

Figura, Symbola.

Rubus ardens, non combustus. Ex. 3. 2. Symbolum justum in tribulationibus. Miraculum non minus, hominem mediis in tribulationibus, in amore Dei firmum consistere, & ab illius obsequio non divelli. Beseus D. 4. Pasch. Mare rubrum, securum Israëlitis, Ægyptiis ruina. Ex. 14. 22. 27.

Erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum. Pf. 1. 3. Arborea, quæ altas radices egere, ventos exsibilant; licet in ramos, & frondes, grassentur. Sed quæ non nisi sumâ terrâ hærent, ad minimam procellam ejiciuntur, & emoriuntur. Beseus D. 4. Pasch.

Et dixi, forsitan tenebræ conculcabunt me &c. Pf. 138. 11. Tenebræ hic significant afflictionem. Quod autem dicit, est ejusmodi: circumfessus sum à malis; & dixi mihi ipsi: superabunt me mala. Sæpe autem mala non mutata sunt in bona: imò verò, quod est majus; mala non mutata sunt in bona; sed malis manentibus magnam sensi benignitatem. Non dixit enim: nox delera est; sed nox fuit lucida, hoc est, nox manens nox: mala scilicet, & calamitates, non potuerunt me conculcare; sed fuit lux in nocte: hoc est, mei extitit defensio. S. Chrysof. hic.

Sicut lilium inter spinas. Cant. 2. 2. Chald. Vatabl. vertunt: rosa; quia hæc spinosa est, S. Gregor. Nyss. hom. 4. sicut lilium inter spinas nascitur, & efflorescit; sic anima Sancta inter tribulationes in virtute crescit, magisque replendet.

Sicut firmas arbores ventorum impetus irruens, & undiq; jactans, non evellit; sed & solidiores, & firmiores, his in cursibus reddit: sic & animam Sanctam, & pie viventem, tentationum incursum, & tribulationum, non supplantant; atque etiam ad majorem patientiam præparant. S. Chrysof. hom. 4. ad pop.

Rupes, & scopuli, in medio mari, fluctibus, & tempestatibus, impetiti, immobiles persistunt: ostrea verò, & alia conchyliæ, modo in littus ejiciuntur, modo in fundum demerguntur. Beseus D. 4. Pasch.

Num. 2.

Testimonia.

Ex Veteri, Patribus, & aliis.

Annis, quibus vidimus mala. Pf. 89. 15.

En, quomodo generose animæ inflicta à Deo ærumnas extenuant! quòvis aliò corporis sensa mala si dicerent se expertos, gravius se fateantur oppressos. At cum dicunt, mala se solum vidisse; vix se testantur afflictos. Cor enim inter ærumnas premitur, auris strepitu quatitur, affligitur memoria recordatione malorum, odoratus torquetur graveolentiâ: solus oculus, solem æmulatus, ærumnas videt, nec sentit; vulnera ingruentis spectat, lætus incedit intruetur,